La meva terra és el mar



Per EloiA el dc., 25/06/2008 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Sí

Lletra original

Sóc navegant solitari, sóc mariner sense port.Mai no he tingut calendari, el meu rellotge sóc jo,que no tinc segons i que allargo les hores.Tu, vell timó que m´ajudes,la meva adreça sou tu i el vent;treu-me d´aquesta tempesta,treu-me que ja no puc més,seguint una estrella potser em vaig perdre el cel.i vaig perdre el seny....Dóna´m força per cridar,que no sóc d´aquí, tampoc sóc d´allà,la meva terra és el mar.Dóna´m força per cridar, que jo sóc de mi,no sóc de ningú i sempre així serà.Vaig néixer sense fronteres,no crec en les possessions,doncs penso que hi ha massa cosesque ens separen i tots som del mateix món,no crec en nacions ni en obligacions,ni en obligacions.Dóna´m força per cridar,que no sóc d´aquí, tampoc sóc d´allà,sóc part de l´Oceà.Dóna´m força per cridar,que jo sóc de mi, no sóc de ningú.La meva terra és el mar fet d´aigua i sal.Sota l´aigua no hi ha peles ni banderes ni nacionsel silenci que m´envolta és la solfa que em fa viure,viure i ser lliure, lliure!Dóna´m força per cridar, que si l´aigua és amor,jo de pedra no sóc, mulla´m un altre cop.

Lletra traduïda

Pren l'oceà per senyera

En aquesta cançó hi ha una doble direcció: L'autoafirmació d'un mateix i la petició a un Altre demanant força, demamant amor, demanant estimar més. En el fons és una crida a l'autencticitat, aquesta llarga tasca que ha de fer un mateix i que tot sovint queda embarrancada en ports d'oblit i desidia o, d'altres vegades, queda malgirbada per unes obligacions i cadenes que ens hem posat nosaltres mateixos per pors o manca de criteri.**Navega endins:** Saps navegar en solitari? Has fet experiència del silenci com a solfa que et fa viure i ser lliure? Què és per a tu fer del mar la teva terra?

Jesús, navegant solitari de la fe

Amb Jesús no hi ha d'haver cap tempesta que ens esfereixi. Amb l'amor tot és pot. "Tot seguit, Jesús va fer pujar els deixebles a la barca i els manà que passessin al davant d'ell cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiadar-los va pujar tot sol a la muntanya a pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat un bon tros de terra, i les ones la sacsejaven, perquè el vent era contrari. A la matinada, Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren caminant sobre l'aigua, es van esglaiar i es digueren: És un fantasma! I es posaren a cridar de por.Però de seguida Jesús els digué: Coratge! Sóc jo. No tingueu por!Pere li contestà: Senyor, si ets tu, mana'm que vingui caminant sobre l'aigua.Jesús li digué: Vine.Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà cap a Jesús. Però en veure que el vent era fort, es va acovardir. Llavors començà d'enfonsar-se i cridà: Senyor, salva'm!A l'instant, Jesús estengué la mà i va agafar-lo tot dient-li: Home de poca fe! Per què has dubtat? Llavors pujaren a la barca, i el vent va parar. Els qui eren a la barca es prosternaren davant d'ell i exclamaren: Realment ets Fill de Déu." (Mt 14, 22-33)